

- 2) Έχουν τα άρθρα 2 και 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία στη σύνθεση του δικαστηρίου μετέχει πρόσωπο διορισθέν υπό τις συνθήκες που εκτέθηκαν στο πρώτο ερώτημα:
- α) αντιτίθενται στην εφαρμογή διατάξεων του εθνικού δικαίου οι οποίες αναθέτουν τον έλεγχο της νομιμότητας του διορισμού τέτοιου προσώπου σε θέση δικαστή στην αποκλειστική αρμοδιότητα τμήματος του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία), το οποίο αποτελείται αποκλειστικά από πρόσωπα που διορίστηκαν σε θέση δικαστή υπό τις συνθήκες που εκτέθηκαν στο πρώτο ερώτημα, και οι οποίες επιβάλλουν ταυτόχρονα την άνευ εξετάσεως απόρριψη των αιτιάσεων σχετικά με τον διορισμό των δικαστών λαμβανομένου υπόψη του θεσμικού πλαισίου και της εν γένει οικονομίας του συστήματος·
- β) επιβάλλουν, προκειμένου να διασφαλισθεί η πρακτική αποτελεσματικότητα του ευρωπαϊκού δικαίου, ερμηνεία του εθνικού δικαίου κατά τρόπο που να παρέχει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να εξαιρεί αυτεπαγγέλτως τέτοιο πρόσωπο από την εξέταση υπόθεσης, δυνάμει της κατ' αναλογία εφαρμογής των διατάξεων περί εξαίρεσης δικαστή ο οποίος κωλύεται να ασκήσει τα δικαστικά του καθήκοντα (εκ του νόμου εξαίρεση δικαστή, *iudex inhabilis*).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) στις 23 Μαρτίου 2021 — Κ.Δ. κατά Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

(Υπόθεση C-208/21)

(2021/C 289/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: K.D.

Εναγομένη: Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2005/29/EK ⁽¹⁾, την έννοια ότι ο όρος της αθέμιτης εμπορικής πρακτικής επικεντρώνεται μόνο στα πραγματικά περιστατικά που σχετίζονται με τη σύναψη της σύμβασης και την παρουσίαση του προϊόντος στον καταναλωτή ή έχει ο συγκεκριμένος όρος της αθέμιτης εμπορικής πρακτικής στο πλαίσιο της εν λόγω οδηγίας την έννοια της σύνταξης παραπλανητικών τυποποιημένων συμβατικών όρων από τον εμπορευόμενο που παράγει το προϊόν, οι οποίοι αποτελούν τη βάση της προσφοράς για την πώληση του προϊόντος από άλλον εμπορευόμενο και, επομένως, δεν συνδέονται άμεσα με την κυκλοφορία του προϊόντος στην αγορά;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, μπορεί να θεωρηθεί ότι, στο πλαίσιο της οδηγίας 2005/59/EK, υπεύθυνος για την εφαρμογή αθέμιτης εμπορικής πρακτικής είναι ο εμπορευόμενος ο οποίος φέρει την ευθύνη για τη σύνταξη παραπλανητικών τυποποιημένων συμβατικών όρων ή και ο εμπορευόμενος ο οποίος, δυνάμει τέτοιων τυποποιημένων συμβατικών όρων, παρουσιάζει το προϊόν στον καταναλωτή και ευθύνεται άμεσα για την κυκλοφορία του προϊόντος στην αγορά, ή μήπως θα πρέπει να θεωρηθεί ότι δυνάμει της οδηγίας 2005/26/EK ευθύνονται και οι δύο εμπορευόμενοι;
- 3) Αντιτίθεται το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/29/EK σε ρύθμιση του εθνικού δικαίου (ερμηνεία του εθνικού δικαίου) η οποία αναγνωρίζει στον καταναλωτή το δικαίωμα να ζητήσει από το εθνικό δικαστήριο την κήρυξη της ακυρότητας σύμβασης συναφθείσας με εμπορευόμενο και την αμοιβαία επιστροφή των παροχών, εφόσον η δήλωση βούλησης του καταναλωτή κατά τη σύναψη της σύμβασης επηρεάστηκε από αθέμιτη εμπορική πρακτική του εμπορευόμενου;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τρίτο ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ορθή νομική βάση για την αξιολόγηση της πρακτικής του εμπορευόμενου η οποία συνίσταται στη χρήση ακατάληπτων και ασαφών τυποποιημένων συμβατικών όρων έναντι του καταναλωτή είναι η οδηγία 93/13 ⁽²⁾, και έχει επομένως η προϋπόθεση της σύνταξης των συμβατικών ρητρών με σαφή και κατανοητό τρόπο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 της οδηγίας 93/13, την έννοια ότι, στις συμβάσεις ασφάλισης συνδεδεμένης

με επενδυτικό κεφάλαιο που συνάπτονται με καταναλωτές, η προϋπόθεση αυτή πληρούται όταν μια συμβατική ρήτρα, η οποία δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης, δεν προσδιορίζει άμεσα την έκταση του επενδυτικού κινδύνου κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης ασφάλισης, αλλά πληροφορεί απλώς για το ενδεχόμενο απώλειας μέρους του καταβληθέντος πρώτου ασφαλιστρού και των τρεχόντων ασφαλιστρών σε περίπτωση υπαναχώρησης από την ασφάλιση πριν από τη λήξη της ασφαλιστικής περιόδου;

- (¹) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ 2005, L 149, σ. 22).
- (²) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 6 Απριλίου 2021 — Italy Emergenza Cooperativa Sociale κατά Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani

(Υπόθεση C-213/21)

(2021/C 289/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Καής και αναιρεσίβλητη: Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 10, στοιχείο η', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ (¹) –σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 28 της οδηγίας– εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ότι η παροχή υπηρεσιών διακομίδης έκτακτης και επείγουσας ανάγκης με ασθενοφόρο μπορεί να ανατίθεται κατά προτεραιότητα, με σύμβαση, αποκλειστικώς σε εθελοντικές οργανώσεις –εφόσον αυτές έχουν εγγραφεί τουλάχιστον προ εξαμήνου στο ενιαίο εθνικό μητρώο του τριτογενούς τομέα, ανήκουν σε δίκτυο ενώσεων και είναι διαπιστευμένες βάσει της περιφερειακής τομεακής νομοθεσίας (οσάκις υφίσταται τέτοια) και υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω ανάθεση διασφαλίζει την παροχή των υπηρεσιών στο πλαίσιο συστήματος το οποίο συμβάλλει αποτελεσματικά στην επίτευξη κοινωνικού σκοπού και επιδιώκει σκοπούς αλληλεγγύης, υπό συνθήκες διασφαλίζουσες την οικονομική αποδοτικότητα και την καταλληλότητα των υπηρεσιών, τηρουμένων των αρχών της διαφάνειας και της απαγόρευσης των διακρίσεων– αποκλείοντας, μεταξύ των πιθανών αναδόχων, άλλες μη κερδοσκοπικές οργανώσεις και, ειδικότερα, τους κοινωνικούς συνεταιρισμούς, όπως οι μη κερδοσκοπικές κοινωνικές επιχειρήσεις;

- (¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94 σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 6 Απριλίου 2021 — Italy Emergenza Cooperativa Sociale κατά Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

(Υπόθεση C-214/21)

(2021/C 289/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: Italy Emergenza Cooperativa Sociale